

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'OCUPACIÓ I SEGURETAT SOCIAL

7969 *Reial decret 637/2014, de 25 de juliol, pel qual es modifica l'article 23 del Reglament general sobre cotització i liquidació d'altres drets de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 2064/1995, de 22 de desembre.*

L'article 109 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, determina la composició i les regles de còmput de la base de cotització per a totes les contingències i situacions emparades per l'acció protectora del règim general de la Seguretat Social.

El Reglament general sobre cotització i liquidació d'altres drets de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 2064/1995, de 22 de desembre, desplega aquesta regulació legal a l'article 23, en el qual es concreta l'abast tant dels conceptes retributius que constitueixen la base de cotització en el règim esmentat com dels altres que no s'hi computen.

L'esmentat article 109 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social ha estat objecte de reforma pels reials decrets llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, i 16/2013, de 20 de desembre, de mesures per afavorir la contractació estable i millorar l'ocupabilitat dels treballadors, que en tots dos casos han obeït a una necessitat urgent d'actualitzar aquestes regles per al còmput de la base de cotització a fi d'integrar-hi conceptes retributius l'exclusió dels quals ja no estava justificada i de millorar al mateix temps la informació a facilitar per les empreses sobre aquests conceptes, i garantir així la sostenibilitat del sistema de la Seguretat Social i la consegüent millora de l'acció protectora dels treballadors per compte d'altri inclosos en el règim general.

L'objecte d'aquest Reial decret consisteix a harmonitzar i adaptar el desplegament reglamentari de les regles de determinació de la base de cotització al règim general, que estableix l'article 23 del Reglament general sobre cotització i liquidació d'altres drets de la Seguretat Social, a la regulació legal vigent sobre la matèria, que conté l'article 109 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

En la nova redacció que es fa de l'article 23 del Reglament general esmentat i seguint la mateixa estructura que la vigent fins ara, es comença definint, a l'apartat 1, els conceptes retributius que conformen la base de cotització al règim general de la Seguretat Social, i s'estableixen les regles de valoració de les diferents percepcions en espècie que formen part de la remuneració i que han d'estar constituïdes pel seu import total, si està establert el seu valor nominal i, amb caràcter general, pel cost mitjà que suposi per a l'empresari el lliurament del bé, dret o servei objecte de percepció, excepte en tres casos:

D'una banda, en el cas d'utilització d'un habitatge propietat o no de l'empresari o la utilització o el lliurament de vehicles automòbils, la valoració s'ha d'efectuar en els termes de l'article 43 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni; d'altra banda, respecte a la prestació del servei d'educació per centres educatius autoritzats als fills dels seus empleats, amb caràcter gratuït o per un preu inferior al normal de mercat, així com la prestació del servei de guarderia pels propis mitjans de les empreses, la valoració de la qual està determinada pel cost marginal que suposi a aquests centres la prestació d'aquest servei, i en el cas dels préstecs concedits als treballadors amb tipus d'interès inferiors al legal del diner, s'han de valorar per la diferència entre l'interès pagat i l'interès legal vigent esmentat en l'exercici econòmic respectiu.

L'apartat 2 d'aquest article 23 segueix dedicat als conceptes exclosos de la base de cotització, si bé s'ajusta als que ara preveu l'article 109.2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social i concreta alguns aspectes de l'abast de la seva exclusió.

La previsió que recull l'apartat 3 de l'article modificat coincideix essencialment amb la seva redacció actual.

Finalment, s'estableix mitjançant la disposició final primera una ampliació del termini per a la liquidació i l'ingrés de la cotització corresponent a les primeres mensualitats dels nous conceptes i imports computables en la base de cotització.

En el seu procés de tramitació, el projecte s'ha sotmès al tràmit d'audiència als agents socials i han emès informe diverses associacions afectades pel seu contingut.

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que estableixen l'article 5 i la disposició final setena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Ocupació i Seguretat Social, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 25 de juliol de 2014,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reglament general sobre cotització i liquidació d'altres drets de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 2064/1995, de 22 de desembre.*

L'article 23 del Reglament general sobre cotització i liquidació d'altres drets de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 2064/1995, de 22 de desembre, queda redactat en els termes següents:

«Article 23. *Base de cotització.*

1. La base de cotització per a totes les contingències i situacions emparades per l'acció protectora del règim general de la Seguretat Social, així com pels conceptes de recaptació conjunta amb les quotes del règim esmentat, està constituïda per la remuneració total, sigui quina sigui la seva forma o denominació, que, amb caràcter mensual, tingui dret a percebre el treballador o la que percebi efectivament si aquesta és superior, per raó de la feina que faci per compte d'altri.

A) Les percepcions de venciment superior al mensual s'han de prorratejar al llarg dels dotze mesos de l'any.

B) Als efectes de la seva inclusió en la base de cotització, es considera remuneració la totalitat de les percepcions rebudes pels treballadors, en diners o en espècie i ja retribuïxin el treball efectiu o els períodes de descans computables com de treball, així com els imports que excedeixen el que disposa l'apartat 2 d'aquest article.

A aquests efectes, constitueixen percepcions en espècie la utilització, el consum o l'obtenció, per a fins particulars, dels béns, drets o serveis de manera gratuïta o per un preu inferior al normal de mercat, encara que no suposin una despesa real per a qui les concedeixi.

a) Quan l'empresari lliuri al treballador imports en metàl·lic, vals o xecs de qualsevol tipus perquè aquest adquireixi béns, drets o serveis, la percepció econòmica i l'import del val o xec rebut pel treballador s'han de valorar per la totalitat del seu import.

També s'han de valorar per la totalitat del seu import: les accions o participacions lliurades pels empresaris als seus treballadors que s'han de valorar en el moment en què se n'acordi la concessió de conformitat amb el que estableixen els articles 15 i 16 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni; les primes o quotes satisfetes pels empresaris a entitats asseguradores per a la cobertura dels seus treballadors; les contribucions satisfetes a plans de pensions en el marc del

text refós de la Llei de regulació de plans i fons de pensions, aprovada pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, i la seva normativa de desplegament, i les millores de les prestacions de la Seguretat Social concedides per les empreses, a excepció de les que preveu l'apartat 2.C) d'aquest article.

b) Amb caràcter general, la valoració de les percepcions en espècie satisfetes pels empresaris està determinada pel cost mitjà que suposi per a aquests el lliurament del bé, dret o servei objecte de percepció, entenent aquest cost mitjà com el resultat de dividir els costos totals que suposi per a l'empresa el lliurament d'un bé, dret o servei directament imputables a la retribució esmentada entre el nombre de perceptors potencials d'aquest bé, dret o servei.

c) No obstant el que preveu el paràgraf b), quan es tracti de la prestació del servei d'educació en les etapes d'infantil, primària, secundària obligatòria, batxillerat i formació professional per centres educatius autoritzats, als fills dels seus empleats, amb caràcter gratuït o per un preu inferior al normal de mercat, la seva valoració està determinada, en el moment d'inici del curs escolar corresponent, pel cost marginal que suposi per a l'empresa la prestació d'aquest servei, entenent aquest com l'increment del cost total directament imputable a la prestació que suposi per al centre educatiu un servei d'educació per a un alumne addicional de l'etapa d'ensenyament que correspongui. Així mateix, la valoració de la resta de serveis educatius prestats pels centres autoritzats en l'atenció, la cura i l'acompanyament dels alumnes està determinada pel cost marginal que suposi per a l'empresa la prestació d'aquest servei.

Aquesta mateixa valoració és aplicable a la prestació per mitjans propis de l'empresari del servei de guarderia per als fills dels seus empleats.

d) La utilització d'un habitatge propietat o no de l'empresari o la utilització o el lliurament de vehicles automòbils s'ha de valorar en els termes que preveu per a aquests béns l'article 43 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

e) Així mateix, els préstecs concedits als treballadors amb tipus d'interès inferiors al legal del diner s'han de valorar per la diferència entre l'interès pagat i l'interès legal vigent esmentat en l'exercici econòmic respectiu.

2. Únicament no s'han de computar en la base de cotització els conceptes següents:

A) Les despeses de manutenció i estada, així com les despeses de locomoció, quan corresponguin a desplaçaments del treballador fora del seu centre habitual de treball per dur-lo a terme en un lloc diferent, en els termes i en les quanties següents:

a) No s'han de computar en la base de cotització les quantitats destinades per l'empresari a compensar les despeses normals de manutenció i estada en restaurants, hotels i altres establiments d'hostaleria, meritades per despeses en un municipi diferent del lloc de treball habitual del treballador i del que constitueix la seva residència, quan aquestes no estiguin exceptuades de gravamen de conformitat amb els apartats 3, 4, 5 i 6 de l'article 9.A) del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 439/2007, de 30 de març.

L'excés sobre els límits assenyalats en els apartats esmentats s'ha de computar en la base de cotització a la Seguretat Social.

Tampoc s'han de computar en la base de cotització les despeses de manutenció, abonades o compensades per les empreses a treballadors vinculats a aquestes per relacions laborals especials, per desplaçaments fora de la fàbrica, taller, oficina o centre habitual de treball, per dur-lo a terme en un lloc diferent d'aquest en un municipi diferent, tant si l'empresari les satisfà directament com si

en rescabala el treballador, amb els límits que estableix l'article 9.B) del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

L'excés sobre els límits que assenyala l'article 9.B) esmentat s'ha de computar en la base de cotització a la Seguretat Social.

b) Als mateixos efectes de la seva exclusió en la base de cotització a la Seguretat Social, es consideren despeses de locomoció les quantitats destinades per l'empresari a compensar les despeses del treballador pels seus desplaçaments fora de la fàbrica, taller, oficina o centre habitual de treball, per dur-lo a terme en un lloc diferent d'aquest o un municipi diferent.

Les despeses de locomoció, tant si l'empresari les satisfà directament com si en rescabala el treballador, han d'estar excloses de la base de cotització en la seva totalitat quan s'utilitzin mitjans de transport públic, sempre que l'import de les despeses esmentades es justifiqui mitjançant una factura o un document equivalent. Si s'utilitzen altres mitjans de transport, han d'estar exclosos de la base de cotització en els termes i amb l'abast que estableixen els apartats A).2, 4, 5 i 6 i B) de l'article 9 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

L'excés sobre les quantitats assenyalades als apartats esmentats s'ha d'incloure en la base de cotització a la Seguretat Social.

B) Les indemnitzacions per mort i les corresponents a trasllats, suspensions, acomiadaments i cessaments, en els termes que preveu l'article 109.2.c) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

En cas que l'import d'aquestes indemnitzacions superi els límits que estableix l'article esmentat, l'excés a incloure a la base de cotització s'ha de prorratejar al llarg dels dotze mesos anteriors a aquell en què tingui lloc la circumstància que les motivi.

C) Les prestacions de la Seguretat Social i les millores de les prestacions per incapacitat temporal concedides per les empreses.

D) Les assignacions destinades a satisfer despeses d'estudis del treballador disposats per institucions, empresaris o ocupadors i finançats directament per aquests per a l'actualització, la capacitat o el reciclatge del seu personal, quan siguin exigits per l'exercici de les seves activitats o les característiques dels llocs de treball.

E) Les hores extraordinàries, excepte en la base de cotització per accidents de treball i malalties professionals i sense perjudici de la cotització addicional per aquest concepte en els termes que estableix l'article 24 d'aquest Reglament.

3. El que estableix l'apartat 2 s'entén sense perjudici de les especialitats que preveu la secció 10a d'aquest mateix capítol, així com de les facultats del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social per establir el còmput de les hores extraordinàries en la determinació de la base de cotització per contingències comunes, ja sigui amb caràcter general ja per sectors laborals en els quals la prolongació de la jornada sigui una característica de la seva activitat.»

Disposició final primera. *Ampliació del termini per a la liquidació i l'ingrés de la cotització corresponent a les primeres mensualitats dels nous conceptes i imports computables en la base de cotització.*

S'amplia el termini de liquidació i ingrés dels nous conceptes computables en la base de cotització al règim general de la Seguretat Social i de l'import en què s'hagin incrementat altres conceptes a incloure en la base esmentada, com a conseqüència de la modificació de l'article 109 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social per part del Reial decret llei 16/2013, de 20 de desembre, corresponent als períodes de liquidació de desembre de 2013 a juliol de 2014, els quals poden ser objecte de liquidació complementària i ingrés, sense aplicació de cap recàrrec o interès, fins al 30 de setembre de 2014.

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de la competència exclusiva que l'article 149.1.17a de la Constitució espanyola atribueix a l'Estat en matèria de règim econòmic de la Seguretat Social.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

El que disposa aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 25 de juliol de 2014.

FELIPE R.

La ministra d'Ocupació i Seguretat Social,
FÁTIMA BÁÑEZ GARCÍA